Гей, овіяв мене дим мужицьких хатин,
Вбійчий запах шальвії та рути,
Де вишневий садок, срібна вільха і тин
Шепче слово задуми і смути…

Де смерком із-за хат, від ланів конюшин
Линуть тужні сопілчині нути,—
Гей, овіяв мене спомин кращих хвилин,
Що їх серце не вспіло забути…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.